

[Korsgaard.]

evne, til Trods for at Skatten i sig selv gaar ned, være i langt højere Grad formindsket end, hvad der svarer til Skattens Nedgang.

For at tage et Par Tal vil jeg hævde, at Manden, der gennem en Aarrække har haft 20 000 Kr. i Indtægt, har svært ved at faa det til at løbe rundt med 10 000 Kr., selv om han ikke skulde betale Skat, fordi der er mangfoldige Ting, som han skal have stillet om. Naturligvis kan man sige, at hvis han begyndte fra ny af, om jeg saa maa sige, burde det maaske ikke være svært for ham at faa de 10 000 Kr. til at slaa til; men der er en Masse Hensyn, en saadan Mand kan gøre gældende over for dette, at hans Indkomst gaar ned fra 20 000 til 10 000 Kr. Her forbavser det mig altsaa, at Venstre knæsætter det Princip, som Partiet vender sig imod i det andet Tilfælde, men jeg haaber, det er, fordi man ikke rigtig har tænkt Problemet igennem.

I øvrigt er der, som allerede sagt, med Hensyn til Beløbets Størrelse ikke nogen særdeles stor Forskel mellem det, Regeringen foreslaar, og det, Venstre foreslaar, men Venstre ønsker jo rundt regnet Halvdelen af Beløbet anvendt til Nedsættelse af Amtsskatterne. Nu er det jo ingenlunde saaledes, at vi fra konservativ Side ikke mener, at Amtsskatterne bør nedsættes, og hvis der kan findes et fornuftigt økonomisk Grundlag at skaffe Pengene paa, vil man fra vor Side ganske sikkert kunne give Tilslutning til, at dette sker. Men naar Partiet Venstres Repræsentanter vender sig imod Udviklingen med en vis Fortrydighed, synes jeg ærlig talt, de skulde begynde med at sige, at den Lov, som Venstre var med til at vedtage paa dette Omraade, og som Partiet i ganske særlig Grad prægede, var en, jeg kan næsten sige, fuldkommen forstandsforladt Ordning. Det var en Paniklov, som i sig selv indeholder en lang Række Urimeligheder.

Men det, der navnlig maa forbavse, er, at Venstre ikke kan begribe, at en Skattelettelse, der kun kan foretages, saafremt Landbruget giver en Forrentning af under 4,3 pCt., er det vist, maa i Løbet af en ret kort Tid automatisk holde op med at virke, for hvis den ikke gør det, vil det jo sige, at man i Virkeligheden giver meget mere for den Ejendom, man bruger, end hvad der er sund Sans i.

Altsaa, Princippet i selve Loven maa være, at Skattelettelsen forsvinder af sig selv. Nu er det utvivlsomt sket noget hurtigere, end man havde ventet. Det skyldes sikkert til Dels det, som fremdrages fra Ven-

stres Side, at man i Landbruget med Hensyn til Vedligeholdelse sparer mere, end Landbruget i hvert Fald over et længere Aaremaal kan være tjent med; men det skyldes dog vist ogsaa, at den Forrentningsprocent, man havde faaet frem dengang, og som var gældende, da Lovforslaget blev vedtaget, ikke var noget helt ærligt Udtryk for de daværende Driftsforhold.

Jeg tror, man har Lov til at sige, at det stærke Fald i Værdien af Svinebesætningerne, som jo nu engang indgaar i almindelige Landbrugsregnskaber, i høj Grad var medvirkende til, at Resultatet var saa slet, som det var, nemlig dette, at Erhvervet gav ikke alene ingen Forrentning, men endda ligefrem en Minusforrentning. Faktisk er det i hvert Fald, at det selv i den daarligste Tid ikke har været ualmindeligt for Folk, der har forpagtet deres Ejendom ud efter Kapitalstakst, at de har kunnet faa deres Forpagtningsafgift, og selv om den paagældende Forpagter ikke har haft Formue — og der findes sikkert en hel Del, der ikke har større Formue, end det er ganske nødvendigt for dem som Driftskapital —, har han dog vist stort set kunnet betale det, han har skullet betale, uden at gøre Gæld.

Men naturligvis, en saa voldsom Forbedring i Landbrugets Forhold, som maa være sket, hvis de Forrentningstal, der nu nævnes, er rigtige, tror heller ikke jeg har fundet Sted. Men at ville bøde paa de Forhold, der derved opstaar, gennem Bestemmelser i det her foreliggende Lovforslag, synes mig ikke helt rigtigt. Jeg mener, at Vejen maa være den, at man faar den paagældende Lov lavet om, der, som bekendt, under visse Omstændigheder giver en Hjælp til Amtsskatternes Lettelse paa indtil 20 Mill. Kr.; og til en fornuftig Omformning med Hensyn til dette Punkt vil man ganske sikkert finde mit Parti rede.

Som det vil fremgaa af den ikke særdeles lange Betænkning fra konservativ Side, indstiller vi, at man ved tredie Behandling stemmer mod selve Regeringsforslaget. Med Hensyn til Venstres Ændring, som betyder en ny Affattelse af Lovforslaget, skal jeg sige, at da det efter min Opfattelse snarest maa siges at betyde en Forbedring, henstiller jeg til mit Partis Medlemmer, at de afholder sig fra at stemme.

Jørgen Jørgensen: Maa jeg begynde med at sige, at jeg naturligvis er enig med de to sidste ærede Talere, naar de siger, at vi har Skatter nok. Det kan vi vist meget let blive enige om. Men for en Ordens Skyld tror jeg dog, det maa siges, at vi har heller